პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა შეერთდით!

კომუნისტი

კვირა
6 აგვისტო
1939 წ.
№ 179 (5579)
ფასი 10 კაპ.

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОММУНИСТ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ГБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ხასანის ტბასთან მომხდარი ამბები ეს ხომ ომი არ არის. ეს ომის პროვოკაციაა, თავხედური შეიარაღებული გამოსვლაა მოუსვენარი და, ცოდვა გამხელილი სჯობია, უჭკუო მტრისა. ახლა ყველასათვის ცხადია, რომ კორეისა და კვანტუნის არმიების ბატონი იაპონელი გენერლები ოცნებობდნენ „უჩხუბრად გამხდარიყვნენ დიდი მოჩხუბრები“. ისინი ფიქრობდნენ, რომ იოლად, სწრაფად და იაფად ჩაიგდებდნენ ხელში საბჭოთა მიწა-წყლის ნაკვეთს და შემდეგ მთელ მსოფლიოს მოსდებდნენ თავისი მამაცობისა და წითელი არმიის სისუსტის ამბავს. ისინი ძლიერ მოსტყუვდნენ. წითელმა არმიამ სასტიკად დაამარცხა ისინი...

კ. ე. ვოროშილოვი

მზრუნველობით ვზარდოთ ახალი კადრები

თავის მოხსენებაში XVIII პარტიულ ყრილობაზე ამხანაგმა **სტალინმა** მთელი სიღრმით გააშუქა ხელმძღვანელი კადრების აღზრდისა და დაწინაურების სწორად დაყენების, ახალგაზრდა მუშაკთა დროულად და გაბედულად დაწინაურების უდიდესი მნიშვნელობა და ამოცანად დაგვისახა: „მზრუნველობით აღვზარდოთ კადრები, გულდასმით შევისწავლოთ მუშაკების ღირსებანი და ნაკლოვანებანი, უფრო გაბედულად დავაწინაუროთ ახალგაზრდა მუშაკები, კადრების შერჩევისა და განაწილების საქმე შევუფარდოთ პარტიის პოლიტიკური ხაზის მოთხოვნებს“.

პარტიული ყრილობისა და დიდი სტალინის ამ ბრძნული დირექტივების ცხოვრებაში გასატარებლად საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა და რაიონულმა, საქალაქო და საოლქო პარტიულმა ორგანიზაციებმა სერიოზული მუშაობა ჩაატარეს. XVIII პარტიული ყრილობის შემდეგ საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის მიერ დაწინაურებულია ხელმძღვანელ პარტიულ, საბჭოთა და სამეურნეო სამუშაოზე 447 ამხანაგი. გარდა ამისა, პარტიის რაიონული კომიტეტების მიერ დაწინაურებულია 252 კაცი; მარტო ახლად ჩამოყალიბებულ რაიონებში ხელმძღვანელ სამუშაოზე წამოყენებულია 128 ამხანაგი.

გაბედულად იქნენ დაწინაურებული ახალგაზრდა კადრები პარტიის საოლქო, საქალაქო და რაიონული კომიტეტების მდივნებად, რესპუბლიკური ორგანიზაციების ხელმძღვანელებად, მსხვილ საწარმოთა დირექტორებად, რაიაღმასკომების თავმჯდომარეებად, რაიკომთა და რაიაღმასკომების პასუხისმგებელ მუშაკებად და ა. შ. მრავალი მათგანი წამოწეულ იქნა წარმოებიდან, ძირეულ სამუშაოდან.

მაგალითად, სტალინის ორდენოსან მავალ – ვაგონსარემონტო ქარხნის პარტკომის მდივნის მოადგილე ამხ. გ. იაკობიძე დაწინაურებულ იქნა ქარელის ახლად ჩამოყალიბებულ რაიკომის მდივნად, ჭუთაისის ქალაქის საბჭოს პარტბიუროს მდივანი, ინჟინერი ამხ. ნინა კიკაჩეიშვილი არჩეულია ჭუთაისის საქალაქო კომიტეტის მესამე მდივნად, თბილისის საიეჟინერო ხაგებობათა ეკონომისტი ამხ. პ. ხარებოვი წამოყენებულია საქ. ფინსახკომის რწმუნებულად სამხრეთ-ოსეთში, ინჟინერი ბ. ლომიძე რაიონჰესის დირექტორად არის დაწინაურებული, ა. ვაჭარაძე, რომელიც მექანიკოსად მუშაობდა ჭუთაისის საკონსერვო ქარხანაში, ახლა ამ ქარხნის დირექტორია და სხვ. აღნიშნულს თუ დავუმატებთ, რომ ათასობით ამხანაგები დაწინაურებული არიან ძირეულ პარტიულ, საბჭოთა, სამეურნეო და სხვ. ხელმძღვანელ სამუშაოზე, მაშინ უფრო ნათელი გახდება ამ მხრივ გაწეული ნაყოფიერი მუშაობა.

საქართველოს პარტიულ ორგანიზაციებს ახალგაზრდა კადრების გაბედულად დაწინაურების მდიდარი გამოცდილება მოეპოვებათ. განუხრელად ახხორციელებდა რა დიდი **სტალინის** მიერ საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის თებერვალ – მარტის პლენუმზე მოცემულ მითითებას ახალგაზრდა მუშაკთა დაწინაურებისა და ჩვენი ხელმძღვანელი კადრების იდეურ-პოლიტიკური დონის ამაღლების შესახებ, საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-მა ამხანაგ **ლ. პ. ბერიას** ხელმძღვანელობით ათასობით მოწინავე ამხანაგები, ხალხის მტრებთან ბრძოლაში გამობრძმედილი ადამიანები დააწინაურა სახასუხისმგებლო პარტიულ, საბჭოთა, სამეურნეო და სხვ. სამუშაოზე.

დაწინაურებულმა ამხანაგებმა პარტიული ორგანიზაციებისა და ხელმძღვანელი პარტიული ორგანოების საქმიანი დახმარებით წარმატებით გაართვეს თავი მათთვის დავალებულ საქმეს და ენერგიულად მუშაობენ ახალ გამარჯვებათა მოსაპოვებლად.

ამასთან უნდა აღინიშნოს ხელმძღვანელი კადრების დაწინაურების საქმეში არსებული ნაკლოვანებანი. ზოგიერთი პარტიული ორგანიზაციები და ცალკე ამხანაგები ივიწყებენ დიდი ბელადის ბრძნულ მითითებას, რომ ფეთქალისჩინიანი უფრთხილდებოდნენ ახალ კადრებს, აფასებდნენ მათ, ეხმარებოდნენ თვითეულ მზარდ მუშაკს ამაღლდეს მუშაობაში, იცოდნენ თუ რა სამუშაოზე გამოდგება ესა თუ ის მუშაკი, დროულად დაწინაურონ ისინი. ამის მაგიერ ხშირად ივიწყებენ ახლად დაწინაურებულ მუშაკს, კონკრეტულად არ ეხმარებიან მას, რის გამო ზოგიერთი დაწინაურებული ამხანაგი თავს ვეღარ ართმევს მუშაობას.

არის ისეთი შემთხვევებიც, როცა უმიზნოდ გადაისვრიან მუშაკს ერთი ადგილიდან მეორეზე, არ უქმნიან მუშაობის ნორმალური პირობებს. ასეთი დამოკიდებულება მხოლოდ აფერხებს ხელმძღვანელი კადრების აღზრდას. მაგალითად, დამზადების სახალხო კომისარიატის რწმუნებული ოჩამჩირეს რაიონში ამხ. ა. ბაინდრავა ოჩამჩირეს რაიკომმა გადაიყვანა რაიკომის ინსტრუქტორად ისე, რომ ანგარიში არ გაუწია მის სურვილს; მის ადგილზე წამოაყენა ამხ. ს. გეჯუა, მაგრამ მასაც არ შეუქმნა მუშაობის პირობები. ასეთსავე ნაკლს ადგილი ჰქონდა ასპინძის რაიონშიც. როგორც სჩანს, ამ რაიონებში ნაკლებად ესმით კადრების მზრუნველობით აღზრდის ამოცანა.

სუსტად არის დაყენებული წინასწარ გულდასმით შესწავლილი დასაწინაურებელი კადრების რეზერვის შექმნის საქმე. ამის გამო ხშირად მთელი თვეობით არა ჰყავთ სათანადო მუშაკი ამა თუ იმ თანამდებობაზე. მაგალითად, თბილისის, სოხუმის და თელავის მტს-ის დირექტორთა მოადგილეები პოლიტნაწილში სამი თვის განმავლობაში ვერ იქნენ შერჩეული, რადგან რაიკომებს არა ჰყავთ წინასწარ შესწავლილი და ყოველმხრივ შემოწმებული ამხანაგების რეზერვი.

სათანადოდ შემოწმებული კადრების უყოლობის გამო ზოგჯერ აწინაურებენ მოუმზადებელ, საქმისათვის შეუფერებელ მუშაკებს. მაგალითად, საქ. კ. პ. (ბ) ადიგენის რაიკომმა პრომაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გამგის თანამდებობაზე დასაწინაურებლად წამოაყენა ამხ. გ., რომელსაც დაბალი განათლება აქვს და შეუფერებელია ამ სამუშაოსთვის. რასაკვირველია, იგი ვერ უხელმძღვანელებდა პროპაგანდისა და აგიტაციის საქმეს რაიონში და ამიტომ არ იქნა დამტკიცებული.

ზემოთმოყვანილი ფაქტებიდან სათანადო დასკვნები უნდა გააკეთონ პარტიის სარაიონო, საქალაქო და საოლქო კომიტეტებმა და ამ კომიტეტთა კადრების განყოფილებებმა. მათ სერიოზული მუშაობა უნდა გასწიონ ხელმძღვანელ სამუშაოზე დასაწინაურებლად წინასწარ შესწავლილი და პრაქტიკულ მუშაობაში ყოველმხრივ შემოწმებული კადრების რეზერვების შესაქმნელად. ამ მუშაობაში განუხრელად უნდა იხელმძღვანელონ **ამხანაგ სტალინის** ბრძნული დირექტივებით კადრების სწორად შერჩევისა და დაწინაურების შესახებ, აფასებდნენ კადრებს, როგორც პარტიისა და სახელმწიფოს ოქროს ფონდს, შეისწავლონ ისინი მათი პრაქტიკული მოღვაწეობის ფაქტიური შედეგების მიხედვით, დაეხმარონ მათ, არ დაიშურონ დრო, მოთმინებით „სდიონ“ ამ ახალგაზრდა კადრებს და დაეჩქარონ მათი დაწინაურება მუშაობაში.

ახალგაზრდა პარტიული კადრების აღზრდის მეტად სერიოზულ სკოლას წარმოადგენენ თვით ჩვენი ხელმძღვანელი პარტიული ორგანოები. საამქროების და უბნების პარტიულ ორგანიზაციათა ბიუროებში, საწარმოთა და დაწესებულებათა პარტბიუროებში და კომიტეტებში, სარაიონო და საქალაქო კომიტეტთა პლენუმების შემადგენლობაში ათასობით ახალგაზრდა კომუნისტები არიან არჩეული. ამ ორგანოთა მუშაობაში მონაწილეობით ისინი დიდ გამოცდილებას იძენენ. ითვისებენ პარტიულ-პოლიტიკური ხელმძღვანელობის ბოლშევიკურ ჩვეულებს.

სამწუხაროდ, უნდა აღინიშნოს, რომ ყველგან არ ამაშენ მუშაობაში ამ მოზარდ, ენერგიით სავსე კადრებს. ხშირად პარტიული ბიუროების და კომიტეტთა პლენუმის წევრებს მხოლოდ სხდომებზე ისწრებენ. ყოველდღიურ პრაქტიკულ მუშაობაში კი ისინი არ მონაწილეობენ. ასეთი მდგომარეობა ყოველად შეუწყნარებელია. ხელმძღვანელ ორგანოში არჩეული თვითეული ამხანაგი ყოველდღიურად უნდა მონაწილეობდეს მის მუშაობაში, ამზადებდეს ცალკე საკითხებს სხდომაზე განსახილველად, ეცნობოდეს და ეხმარებოდეს მუშაობაში პირველადს პარტორგანიზაციებს. იგი უნდა გრძნობდეს სრულ პასუხისმგებლობას ამ ორგანოს მუშაობისათვის. პარტიული ბიუროს (კომიტეტის) მდივანთან ერთად. ასეთი მუშაობა დიდად შეუწყობს ხელს ახალი კადრების აღზრდას, დასაწინაურებელ მუშაკთა რეზერვის შექმნას და უზრუნველჰყოფს დიდი ბელადის მიერ დასახულ ამოცანათა წარმატებით შესრულებას.

საქალაქთაშორისო ტელეფონით სარგებლობის ახალი წესები

კავშირგაბმულობის სახალხო კომისარიატმა დაამტკიცა საქალაქთაშორისო ტელეფონით სარგებლობის ახალი წესები. ამ წესების მიხედვით საქალაქთაშორისო ლაპარაკის კატეგორიების რიცხვი რვიდან სამამდე მცირდება. რჩება კატეგორიები შვილესი მთავრობისა, მთავრობისა და მესამე — დაწესებულებათა, საწარმოთა და კერძო პირთა ლაპარაკისათვის. მესამე კატეგორიის ლაპარაკის ხანგრძლივობა ათი წუთით განისაზღვრება.

ახალი წესები აუმჯობესებენ მომხმარებელთა მომსახურებას. მაგალითად, საქალაქთაშორისო ტელეფონთან გამოწვევის შესახებ ცნობის გაგზავნა წინათ მხოლოდ გარკვეული მისამართით შეიძლებოდა. ახლა ასეთი ცნობის გაგზავნა შეიძლება „მოთხოვნამდეც“ და ნომრიანი საფოსტო ყუთის მისამართითაც. ახალი წესების მიხედვით, შეიძლება დღეს დაუკვეთო ხვალისთვის ლაპარაკი. მოქალაქეებს, რომლებიც საქალაქთაშორისო ტელეფონით სარგებლობენ, შეუძლიათ ფასი ავანსად შეიტანონ. წინათ ავანსს მხოლოდ დაწესებულებებისაგან იღებდნენ.

საქალაქთაშორისო ტელეფონით სარგებლობის ახალი წესები ძალაში შედის 10 აგვისტოდან. (საკდესი).

უკრაინელი და ქართველი ხალხის მეგობრობა

გუშინდელი დღე აღინიშნა უკრაინისა და საქართველოს კოლმეურნეთა გულითადი ძმური შეხვედრით. ეს შეხვედრა შემთხვევით როდი მოხდა. ზაპოროჟიეს ოლქის გენიჩესკის რაიონის სტალინის სახელობის ორდენოსანი არტელი ეჯიბრება საქართველოს რესპუბლიკის მაზარაძის რაიონის სოფელ შრომის ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობას. როცა თავის წარმომადგენლებს ჰგზავნიდნენ გამოფენაზე, სტალინის სახელობის არტელის კოლმეურნეებმა წერილი გაჰგზავნეს საქართველოში.

„ძვირფასო მეგობრებო და ამხანაგებო!

შესანიშნავმა წელიწადმა განვლო იმ მოსაგონარი დღეების შემდეგ, როცა ორივე ჩვენი არტელის კოლმეურნეები, აღფრთოვანებულნი ხალხთა სტალინური მეგობრობის დიადი გრძნობით, ჩაებნენ სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

...ეს წელიწადი სამუდამოდ შევა სტალინის სახელობის ჩვენი კოლმეურნეობის მატიანეში, როგორც ჩვენს მიერ საბჭოთა მთავრობის უმაღლესი ჯილდოს — ლენინის ორდენის მიღების წელიწადი, როგორც საბჭოთა კავშირის ორდენებით კოლმეურნეობის საუკეთესო სტახანოველების — ჩვენი არტელის თავმჯდომარის — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატის თედორე კლიმენკოს, მწველელი ქალის განნა მიკიტენკოსა და მეხბორე ქალის მართა კოვბასას დაჯილდოების წელიწადი.

...უდიდესი სიხარულის გრძნობით გაცნობებთ, რომ, დავამთავრეთ რა მოსავლის აღება და შევაჯამეთ პურის აღების წინასწარი შედეგები, დავრწმუნდით, რომ ღირსეულად შევასრულეთ ვალდებულებანი, რომლებიც დავიკისრეთ თქვენს კოლმეურნეობასთან დადებული სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულებით...“

სტალინის სახელობის არტელის კოლმეურნეები იწერებოდნენ, რომ მათ დაავალეს მოსკოვში მიმავალ თავიანთ ამხანაგებს სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე შეხვედრენ მახარაძის რაიონის კოლმეურნეებს და მოელაპარაკონ გასული წლის შედეგებზე, კოლმეურნეობის სრულიად-საკავშირო ყრილობის აღსანიშნავ სოციალისტური შეჯიბრების პირობებზე.

უკრაინასა და საქართველოში ათასობით კოლმეურნეებმა წაიკითხეს და მოიწონეს ეს წერილი. მაგრამ შეჯიბრება რომ გაიმართოს, საჭიროა კიდევ უფრო ახლოს გავიცნოთ ერთმანეთი. გუშინდელი შეხვედრა წარმოიშვა სწორედ ამ სურვილიდან უფრო მტკიცე გაზდეს ორი მოძმე ხალხის მეგობრობა.

უკრაინის პავილიონში

შეხვედრა დაიწყო დილას და გვიან ნაშუადღევამდე გაგრძელდა. ქართველები ეწვივნენ უკრაინელებს. ზაპოროჟელებთან, დნეპროპეტროვსკელებთან, კიეველებთან ერთად იყვნენ აჭარლები, ოსები და ქართველები. ჩოხების გვერდით მოსჩანდა ლამაზად მოქარგული უკრაინული ხალათები. ქართველებსა და უკრაინელებს მჭიდრო წრე შეეკართ. ხოლო მათ ირგვლივ თავი მოეყარათ პავილიონის ჩვეულებრივ დამთვალიერებლებს — თურქმენებს, უზბეკებს, ბელორუსებს, ტაჯიკებს, რუსებს.

უკრაინის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პარტორგი უკრაინის პავილიონისა ამხ. ხილჩენკო მიესალმა სტუმრებს.

— ჩვენ, — სთქვა მან, — ვეპატიჟებით ძვირფას სტუმრებს ნახონ შეჯიბრების შედეგები და ერთმანეთს გავუზიაროთ ჩვენი აზრი, თუ როგორ განვამტკიცოთ უკრაინისა და ქართველი ხალხის მეგობრობა, რომ ეს მეგობრობა იზრდებოდეს და მტკიცდებოდეს.

...სტუმრები წავიდნენ პავილიონის დასათვალიერებლად. რასაკვირველია, ყველა უკვე ნამყოფი იყო აქ, მაგრამ სულ სხვაა, როცა უსმენ იჩხკურსიის ხელმძღვანელის ახსნას და სხვაა, როცა ესაუბრებით პატრონებს, სახელოვან ადამიანებს, რომელთა სახელი განთქმულია მთელს უკრაინაში.

სტუმრები შეჩერდნენ სტალინის სახელობის ორდენოსანი კოლმეურნეობის სტენდთან და სთხოვეს კოლმეურნეობის მეთაურს — თედორე ნიკიტას-ძე კლიმენკოს ეამბნა არტელის მუშაობის შესახებ.

თ. ნ. კლიმენკოს სიტყვა

ამხანაგებო, შარშან რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოების არჩევნების წინ გამოქვეყნებული იყო ქართველი ხალხის მიმართვა უკრაინელი ხალხისადმი სოციალისტური შეჯიბრების გაწლის შესახებ. ჩვენ მონაწილეობა მივიღეთ ამ შეჯიბრებაში.

ახლა მე გიამბობთ, თუ რას მივაღწიეთ.

ჩვენი კოლმეურნეობა ჩამოყალიბდა 1921 წელს. კოლმეურნეობას აქვს 12.500 ჰექტარი მიწა. მთელი ეს მიწა წინათ მემამულეებსა და კაპიტალისტებს ეკუთვნოდათ.

შარშან, როცა ჩვენ გავუზიარეთ შეჯიბრებაში ჩაბმა, ვინახულეთ ორჯონიკიძის სახელობის ქართული კოლმეურნეობა, ვნახეთ როგორ ცხოვრობენ ამ მზიური ქვეყნის ხალხები, როგორ მუშაობენ ჩვენი იქაური ამხანაგები. და როცა ვნახეთ, გავიცანით და დავუმეგობრდით ორჯონიკიძის სახელობის არტელის კოლმეურნეებს, მერე გადავწყვიტეთ გვეცადნა ჩვენი ძალები.

ჩვენ შევპირდით, რომ 3.250 ჰექტარ ფართობიდან თვითეულ ჰექტარზე ავიღებდით 18 ცენტნერ მარცვლეულს, ავიღეთ კი 18,5 ცენტნერი. ჩვენ ვიკისრეთ ვალდებულება, რომ საშუალოდ წელიწადში თვითეულ ძროხას მოეცა 3.500 ლიტრი რძე, ხოლო პირველ ექვს თვეში მოვწველეთ 1837 ლიტრი, 237 ძროხისაგან მივიღეთ 435.509 ლიტრი რძე. ჩვენ შევპირდით, რომ თვითეული 100 დედა-ცხვრისაგან მივიღებდით 135 ბატკანს. ეს ვალდებულებაც შევასრულეთ.

ხოლო რაც მთავარია—გაიზარდა ჩვენი ყველაზე უფრო დიდი სიმდიდრე, რომლის მზრუნველობით მოვლას გვასწავლის დიდი **სტალინი,** —ადამიანები გაიზარდნენ ამ წლის განმავლობაში.

აქ, ჩვენ შორის არიან ირინე შიშლაკოვა—შესანიშნავი მწველელი ქალი, ბრიგადირი ალექსი ფეშჩენკო, რომელიც ერთი წლის წინათ ჰექტარზე 17,6 ცენტნერ მოსავალს იღებდა, ხოლო ახლა 22 ცენტნერს იღებს, და მრავალი სხვა შესანიშნავი მუშაკი.

ჩვენი პატიოსანი შრომისათვის მთავრობამ წელს კოლმეურნეობა ლენინის ორდენით დააჯილდოვა. ამ ჯილდოს ჩვენ შეჯიბრების ახალი ამბირთების შევხვდით. თვითეული ჩვენი კოლმეურნე, თვითეული კოლმეურნე ქალი და ყველა პიონერიც კი, ყველა ბავშვი ამბობს, რომ ჩვენ ორდენოსნები ვართ და თვითეული ჩვენგანი თავის მკერდზე ატარებს ლენინის ორდენის ნაწილს.

ჩვენ რაც შეიძლება უკეთესად ვიმუშავებთ, რადგან თვითეული გრძნობს, რომ ის გარემოცულია პარტიისა და მთავრობის მზრუნველობით, საყვარელი ამხანაგ **სტალინის** ყურადღებით (ტაში). ჩვენს მიღწევებს ჩვენ განვამტკიცებთ მეგობრულ შეჯიბრებაში საქართველოს ხალხებთან. ჩვენ ვეპატიჟებით ორჯონიკიძის სახელობის არტელის კოლმეურნეებს ჩვენსტუმრონ ოქტომბერში, რათა შევაჯამოთ წლიური შედეგები და გამოვარკვიოთ ვინ გაიმარჯვა შეჯიბრებაში.

საქართველოს პავილიონში

უკრაინის პავილიონიდან საქართველოს პავილიონში უკვე შუადღისას გაემართნენ. მიდიოდნენ ჯგუფ-ჯგუფად, გაცხოველებული საუბრით.

— მე ასე მიმაჩნია, — ამბობდა კლიმენკო.—ჩვენ ვაძლევთ ქვეყანას პურს, ხორცს, ბოსტნეულს, ხოლო მესამე თავს ამზადებს საქართველო. ეს თქვენი საქმეა. რა შესანიშნავი ნაყოფი მოგყავთ თქვენ! მართალია, ჩვენც გავაშენეთ ბაღი 125 ჰექტარზე, მალე ჩვენც შეიძლებთ გვეუმასპინძლოდეთ სტუმრებს საკუთარი მაჭრით, მაგრამ თქვენი მზე უფრო მცხუნვარეა, თქვენი ყურძენი უკეთესია, ხოლო მანდარინს, ლიმონს, ფორთოხალს უყურებ და ვერ სძღები მათი ცქერით. კარგია თქვენი ქვეყანა—თბილი, ალერსიანი, მზიური.

აი საქართველოს პავილიონის კოლონადაც. აქ ჩრდილია. შადრევნებისაგან სიგრილე მოჰქრის. კიდევ რამდენიმე ნაბიჯი და სხვადასხვა ნაყოფის სურნელების ტალღა ეხვევა გარს. დამთვალიერებელთ, სიამაყის ღიმილს იწვევს მასპინძლების სახეზე.

სიუხვე, ნაყოფიერება მიწისა, ვაჟკაცური შრომა ადამიანებისა, რომლებიც კოლხიდის ჭაობებს ბაღად აქცევენ, რომლებიც მთელს საბჭოთა ქვეყანას აძლევენ ხალს, წიას, ღვინოს. აი ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის სტენდიც.

თვითეული ზე კოლმეურნეობაში 465 მანდარინს იძლევა. 1938 წელს შრომადღეზე კოლმეურნეებმა 9 მანეთზე მეტი მიიღეს. კოლმეურნეობა აშენებს ყოველწიარ ციტრუსოვანს, ჩაისა და სხვა კულტურებს.

სტუმრები დიდხად ათვალიერებენ სათბურს. გრეიპფრუტით, ლიმონით და მანდარინით დახუნძლულია ტოტები. და ამ შესანიშნავ ხეებს შორის მიმალულია ქინაქინის მცენარის პატარა ბუჩქები. უფერული, დედამიწას ოდნავაცილებული ეს მცენარე საბჭოთა მეცნიერების დიდ გამარჯვებას მოწმობს. ადამიანები ცდილობენ მრავალწლიან კულტურად აქციონ ხორბალი. ერთხელ დასთესავ, მოსავალი კი ყოველწლიურად მიიღე. ხოლო იმისათვის, რომ საბჭოთა ქინაქინა მიგველო, საჭირო იყო მისი ერთწლიან კულტურად გადაქცევა. ბუჩქები გაიზარდა, აი მალე დადგება სათუთი ხასიათვის საშობი, დამტუპავენ დილის ყინვები, მაგრამ მცენარეს აღარევე ამოსთხრიან მიწიდან, გადაამუშავებენ ფაბრიკაში, და საბჭოთა მედიცინის შესაიარაღებლად ჩვენ მივიღებთ საუკეთესო ხარისხის ქინაქინას.

სათბურის ეჭით სტუმრებმა დაინახეს მინიატურული ჩაის პლანტაცია.

აიშე გურგენიძე დაიხრება და ღიმილით უჩვენებს უკრაინელებს თავის ოსტატობას. გამალებით მუშაობენ ხელები. თვალის ერთ დახამხამებაში აიშე შეარჩევს ნორჩ ფოთოლს და ზუსტი მოძრაობით სწყვეტს მას. სტუმრები გატაცებით უცქერიან ჩაის საბელოვანი მკრეფავი ქალის. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატის, ბერიას სახელობის არტელის კოლმეურნე ქალის მუშაობას. აიშემ პირველმა დაიწყო ჩაის კრეფა ორთავე ხელით. შრომის ნაყოფიერება ოთხჯერ გაიზარდა. 70 კილოგრამ ჩაის ფოთოლს ჰკრეფს გურგენიძე. წინათ ამ ციფრის წარმოდგენაც არავის შეეძლო, მაგრამ ამჟამად ახალი ოსტატები გამოიზარდნენ. უშა ახუბა, მაგალითად, 340 კილოგრამ ჩაის ფოთოლს ჰკრეფს.

და ვინ იცის, შეიძლება ამ რეკორდსაც გადააჭარბებენ დღეს უცნობი კოლმეურნე ქალები, ვისი სახელებიც ხვალ მთელს ხალხში იქნებიან ცნობილნი.

პავილიონის დათვალიერება დამთავრდა, ხოლო წასვლა კი არავის უნდა. იფიქრეს და გადასწყვიტეს ედღესასწაულნათ დღევანდელი დღე, ორი ხალხის წარმომადგენელთა ძმური შეხვედრის დღე.

ტბაზე

მრგვალი მაგიდები ერთმანეთს მიადგეს. მწკრივად სდგამენ წნულ სავარძლებს ფართო ქოლგების ქვეშ. ჭიქები წითელი ღვინითაა სავსე. მებაღეები, მწყემსები, მწველელები, აგრონომები, ქართველები და უკრაინელები ერთად უსხედან სადღესასწაულო სუფრას.

დღეს უკანასკნელი დღეა მოსკოვში მათი ყოფნისა. მალე მატარებლები შინისაკენ წაიყვანენ ექსკურსანტებს. შეიძლება ამიტომაც არის, რომ ყველა განსაკუთრებულად ალერსიანია და ყველას მეოცნების იერი დაჰკრავს.

სვამენ უკრაინელი და ქართველი ხალხის მეგობრობის სადღეგრძელოს.

— ჩემთვის დღევანდელი დღე ისეთი სასიხარულოა, რომ არ შემიძლია ეს ენით გამოვთქვა,—ამბობს ტრაქტორების ბრიგადირი ტროფიმე გოლოტა, — ჩვენს კოლმეურნეობაში იზრდება ვაზი, ხეხილი, ბოსტნეული, ხოლო მესამე თაობა ამზადებს საქართველოს. ეს თქვენი საქმეა. რა შესანიშნავი ნაყოფი მოგყავთ თქვენ! მართალია, ჩვენც გავაშენეთ ბაღი 125 ჰექტარზე, მალე ჩვენც შეიძლებთ გვეუმასპინძლოდეთ სტუმრებს საკუთარი მაჭრით, მაგრამ თქვენი მზე უფრო მცხუნვარეა, თქვენი ყურძენი უკეთესია, ხოლო მანდარინს, ლიმონს, ფორთოხალს უყურებ და ვერ სძღები მათი ცქერით. კარგია თქვენი ქვეყანა—თბილი, ალერსიანი, მზიური.

— ამხანაგებო,—ამბობს ორდენოსანი ზაქარია კოვალჩუკი,—მე ვსვამ იმის სადღეგრძელოს, ვისაც ბრძოლებში მივყავდით, ვინც ჩვენთან იყო ჯარსა და ლხინში, ვინც აშენებს ბედნიერებას, მე ვსვამ ჩვენი საყვარელი **სტალინის** სადღეგრძელოს.

პოლია ვერბიცკაია იწყებს „სიმღერას სტალინზე“. ქალიშვილის ძლიერი, ლამაზი ხმა წკრიალებს ტბაზე. აი უკვე ათობით შეთანხმებული ხმა უერთდება სიმღერას. ირგვლივ ასობით ადამიანებს მოუყრია თავი და უსმენენ ნაცნობ მელოდიას. სულ უფრო მგზნებარედ და გამარჯვების კილოზე გაისმის სიმღერა. მოდის ზაფხულის თბილი წვიმა. გამომშვიდობებისას ყველას გული სწყდება. ზედიზედ სვამენ სადღეგრძელოებს. აიშე გურგენიძე, მარიამ ფუნდუკიდი და საქართველოს დელეგაციის სხვა მონაწილენი თბილელობენ ხმამაღლა წაიკითხონ წერილი, რომელშიც ისინი უამბობენ, თუ რა შთაბეჭდილება მოახდინა მათზე უკრაინის პავილიონმა.

უკრაინის პავილიონის დათვალიერება აღაფრთოვანებს ადამიანს ბრძოლისათვის ახალ გამარჯვებათა მოსაპოვებლად შეჯიბრებაში უკრაინისა და საქართველოს კოლმეურნეთა შორის. ამ შეჯიბრების ხელშეკრულებაში შეტანილ უნდა იქნას მუხლები 1940 წელს გამოფენაში მონაწილეობის უფლების მოსაპოვებლად ბრძოლის შესახებ.

ახლოვდება წასვლის დრო. უკრაინელები და ქართველები ემშვიდობებიან ერთმანეთს ახალ შეხვედრამდე, ახალ გამარჯვებამდე!

ა. შაროვი.

(5 აგვისტოს „პრავდა“).

ზაოზერნაიას რაიონში მეთაურებმა აღმართეს ტყვიითა და ხელყუმბარებით დაცხრილული წითელი დროშა. საკდესის ფოტოკორონიკა

ბრძანებულება

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისარიატის გაყოფის შესახებ.

გაიყოს საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისარიატი ორ სახალხო კომისარიატად:

1. საქართველოს სსრ საფეიქრო მრეწველობის სახალხო კომისარიატად, რომლის შემადგენლობაში შევიდეს:
   ა) აბრეშუმის მრეწველობის საწარმოები;
   ბ) მაუდ-კამოლის მრეწველობის საწარმოები;
   გ) ბამბის მრეწველობის საწარმოები;
   დ) მრეწველობის აღნიშნულ დარგთა დამხმარე საწარმოები.
2. საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისარიატად, რომლის შემადგენლობაში შევიდეს:
   ა) ტყავის მრეწველობის საწარმოები;
   ბ) ფეხსაცმლის მრეწველობის საწარმოები;
   გ) საგალანტერეო მრეწველობის საწარმოები;
   დ) სამკერვალო მრეწველობის საწარმოები;
   ე) ნაბდის მრეწველობის საწარმოები;
   ვ) მრეწველობის აღნიშნულ დარგთა დამხმარე საწარმოები.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
შ. მახარაძე

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივნის მოვალეობის დროებით აღმსრულებელი ა. ჯორბენაძე

4 აგვისტო, 1939 წ. ქ. თბილისი.

ბრძანებულება

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

ამხ. ლ. ა. რუხაძის საქართველოს სსრ საფეიქრო მრეწველობის სახალხო კომისრად დანიშვნის შესახებ

დაინიშნოს ლონგინოზ ალექსანდრეს-ძე რუხაძე საქართველოს სსრ საფეიქრო მრეწველობის სახალხო კომისრად.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
შ. მახარაძე

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივნის მოვალეობის დროებით აღმსრულებელი ა. ჯორბენაძე

4 აგვისტო, 1939 წ. ქ. თბილისი.

ბრძანებულება

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

ამხ. გ. ა. ჯაბუას საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისრად დანიშვნის შესახებ.

დაინიშნოს გიორგი ანდრიას-ძე ჯაბუა საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისრად.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
შ. მახარაძე

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივნის მოვალეობის დროებით აღმსრულებელი ა. ჯორბენაძე

4 აგვისტო, 1939 წ. ქ. თბილისი.

ახალი სამგზავრო თვითმფრინავი

ერთერთ აეროდრომზე წარმატებით მიმდინარეობს ახალი მსუბუქი სამგზავრო თვითმფრინავის გამოცდა. იგი წარმოადგენს თავისუფლადმავალ მონოპლანს. ამ თვითმფრინავზე დადგმულია 140 ცხენძალის საბჭოთა მოტორი.

მფრინავმა, რომელიც თვითმფრინავს სცდის, საკდესის კორესპონდენტს აცნობა, ახალი თვითმფრინავი ხუთადგილიანია. მანქანა ჩინებული სამართავია და განირჩევა კარგი მანევრირებით.

თვითმფრინავი გათვალისწინებულია ადგილობრივი მნიშვნელობის სამგზავრო ხაზებისათვის. პილოტაჟის სიმარტივე საშუალებას იძლევა, რომ ამ თვითმფრინავით ახალგაზრდა პილოტებმა იფრინონ სასწავლო თვითმფრინავზე მუშაობის დამთავრებისთანავე.

(საკდესი).

ა.-წ. 7 აგვისტოს, საღამოს სრულ 7 საათზე, რაიკომის სხდომათა დარბაზში (შაუმიანის ქ. № 1) მოწვეულია

საქართველოს ქ. პ. (ბ) თბილისის ოლქობანიზაციის 26 კომისრის სახელობის რაიკომის მოკრიგი პლენუმი

დღის წესრიგი:

1939 წლის პირველი ნახევრის საწარმოო გეგმების შესრულების შედეგებზე და რაიონის საწარმოებში მესამე სტალინური ხუთწლ

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՐՏԱՀՐԱՎԵՐ ԵՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿՆԵՐԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՄՐՑՈՒՅԹՆԵՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

(ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿՆԵՐԻ Հ. Ս. ՕՀԱՆՋԱՆՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԹԱՏՐՈՆԻ ԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ԽՈՒՄԲԻ ՀԱՆԴԻՍԱՎՈՐ ՀԱՐՑԱԶՐՈՒՅՑԸ)

Հանդիսատեսների մեծ հետաքրքրությամբ ընդունվեց Հայկական հրապարակների արվեստական խումբի հանդիսավոր հարցազրույցը, որը տեղի ունեցավ Հ. Ս. Օհանջանյանի անվան թատրոնի արվեստական խմբի ղեկավար Ա. Ա. Ալեքսանյանի և խմբի անդամների մասնակցությամբ։

Հարցազրույցը վարում էր Հայկական հրապարակների արվեստական խմբի ղեկավար Ա. Ա. Ալեքսանյանը։

Ա. Ալեքսանյան։ — Ընկերներ, մեր խումբը ստեղծվել է 1937 թվականի հոկտեմբերին։ Մենք ունենք 30 դերասան և դերասանուհի։ Մեր խումբը ներկայացումներ է տալիս Հայկական հրապարակներում, ինչպես նաև գործարանների ակումբներում։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ նկարիչը, որը նկարում է մեր ներկայացումների համար անհրաժեշտ դեկորացիաները։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ երաժիշտը, որը նվագում է մեր ներկայացումների ժամանակ։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ ռեժիսորը, որը ղեկավարում է մեր ներկայացումները։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ բեմադրիչը, որը բեմադրում է մեր ներկայացումները։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ դերասանները, որոնք խաղում են մեր ներկայացումներում։ Մենք ունենք նաև մեր ինքնագործ դերասանուհիները, որոնք խաղում են մեր ներկայացումներում

ხასანის ჭაბასთან სამეურაების განადგურების წლისთავი

ბეზიმიანაიას მაღლობზე მომხდარი პირველი ბრძოლის მონაწილის, ორდენოსანი მესაზღვრის მ. კუვშინოვის ნაამბობი

1938 წლის 29 ივლისს ისეთად ბნელი და ნოტიო ღამე იყო. სიჩუმეა, უდაბური ადგილია. ცივი ჰაერი ფარაჯის კალთებს აფრიალებს. უცბად მოვარდება და ისევე უცბად გაჰქრება იგი სადღაც, მთების იქით, ზღვის ყურის მაღალ ლერწმებში შრიალით. ამ ღამეს ჩვენი მესაზღვრე რაზმი, 11 კაცისაგან შემდგარი, სახელმწიფო საზღვარს იცავდა ბეზიმიანაიას მაღლობზე. რაზმში იყო 9 წითელარმიელი—ამხანაგები: ბიგუსი, ლესნიაკი, კობიაკოვი, შმელევი, სავინიხი, კოსობოკოვი, პოზდეევი, ემცევი და კუვშინოვი, აგრეთვე ათეული მეთაური ამხ. შლიახოვი და რაზმის უფროსი, ლეიტენანტი ამხ. მახალინი—სასაზღვრო საგუშაგოს უფროსის თანაშემწე.

ყოველი 20-30 წუთის შემდეგ ლეიტენანტი ამხ. მახალინი შემოივლის საგუშაგოებს, ამოწმებს, წესრიგად ვასრულებთ თუ არა სამსახურს, აზუსტებს დაკვირვების სექტორებს, ხუმრობს და ამხნევებს მებრძოლებს. სადილის შემდეგ ლეიტენანტმა ამხ. კოსობოკოვს უბრძანა შეეცვალა მეთვალყურე ამხ. პოზდეევი. ვიკაებთ ადგილს ლია სანგრებში, ვინიცობაა ბალახით, ფოთლებით. წინ გაწოლილი ადგილია, ყველაფერი კარგად ჩანს.

დურბინდში შევნიშნე, ბორცვიდან ამოსული რამდენიმე ძროხა. წინათ ძროხები აქ არასოდეს არ ყოფილა. შემდეგ გამოჩნდა სამოქალაქო ფორმით გამოწყობილი ორი მამაკაცი, რომლებიც თავს, ალბათ, მწყემსებად გვიჩვენებდნენ.

ყოველივე ამან ეჭვები გამოიწვია. პირობითი ნიშნით ავაყენე ამხ. კოსობოკოვი და მეც დავალება დაუყოვნებლივ მოეხსენებინა ლეიტენანტ ამხ. მახალინისათვის ყოველივე, რაც შევამჩნიე. კოსობოკოვმა ვერც კი მოასწრო ცოტათი მოშორება, რომ მწვანე ცონცხიდან გამოჩნდა იაპონელთა და მანჯურთა ჯგუფი. ისინი აჩქარებული ნაბიჯით მოიწევდნენ ჩვენსკენ.

ჩემთან მოკოცდა ამხ. მახალინი. მივუთითე იაპონელებსა და მანჯურებზე, რომლებიც გვიახლოვდებოდნენ. ლეიტენანტმა დურბინდი მომამარჯვა.

გასაგებია! ყველანი, როგორც ერთი კაცი, შეიარაღებული არიან, —სთქვა მან და ამასთან ათვალიერებდა დაუპატიჟებელ სტუმრებს.

მახალინი მომიბრუნდა და მიბრძანა:

გადაეცი ყველას, რათა დაუყოვნებლივ აქ იყვნენ. თან წამოიღეთ საომარი მასალა.

საგუშაგოს მოედო საგანგაშო ცნობა, რომ საბჭოთა საზღვართან შეიარაღებული იაპონელებისა და მანჯურების ჯგუფი გამოჩნდა. გვიპასუხეს, საგუშაგო მზად არის საბრძოლველად და მოიჩქარის რაზმის მოსაშველებლად.

თერთმეტივე გაწვა ბეზიმიანაიას თხემზე მოწინააღმდეგის მოლოდინში, რათა მას გამანადგურებელი ცეცხლით შეხვედროდა. სულ უფროდაუფრო მოკლდება მანძილი, რომელიც ჩვენ ბანდიტებისაგან გვაშორებს. აი, ისინი უკვე გარკვევით სჩანან. ეტყობა, სამურაებმა ჩვენ შეგვამჩნიეს, ორ ჯგუფად გაიყვნენ, დაარღვიეს საზღვრის ხაზი და ჩვენი გარშემორტყმა მოიწადინეს.

როდესაც ავანტურა აშკარა ფაქტი გახდა, ლეიტენანტმა ამხ. მახალინმა გვიბრძანა ცეცხლი დაგვეშინა. იაპონელ პროვოკატორებს თოფისა და ტყვიამფრქვევის გრიგალისებური სროლა ავუტეხეთ. გაისმა კვნესა, კივილი.

მტრის ორივე ჯგუფი გაწვა ბალახში, ამასთან განაგრძობდა ინტენსიურ სროლას ჩვენი რაზმის წინააღმდეგ ხელყუმბარებისა და დაზგიანი ყუმბარების ცეცხლის დახმარებით. ბორცვიდან გამოსჭა იაპონელთა და მანჯურთა მესამე ჯგუფი, რომელიც ველური ყვირილით „ბანზაი“ ფრონტიდან იერიშზე გადმოვიდა.

ტყვიამფრქვეველმა ამხ. ემცოვმა, რომელიც მაღლობის მარცხენა დაღმართზე იმყოფებოდა, სიტყვასაც დაუშინა თავისი ტყვიამფრქვევი და შეაჩერა ბანდიტების იერიში.

გაჩაღდა უთანასწორო ბრძოლა. მოწინააღმდეგემ, რომელიც რიცხვობრივად და სასროლო საშუალებით ბევრად აღემატებოდა ჩვენს ძალებს, ამოუშაო ყუმბარმტყორცნები და ჩვენი რაზმის წინააღმდეგ განუწყვეტელი ბრძოლა გააჩაღა.

აი უკვე დასჭრეს ბიგუსი, კობიაკოვი, შმელევი და სხვები, მაგრამ ბრძოლის ველიდან არავინ მიდის, ისინი უკანასკნელ ძალებამდე იგერიებენ მტრის შემოტევას და სიცოცხლეს არ ზოგავენ საყვარელი სამშობლოს საზღვრების ხელშეუხებლობის დასაცავად.

მაშველი ნაწილების მისვლისთანავე იაპონელთა და მანჯურთა სამივე ჯგუფმა გააფთრებული იერიში მოიტანა და ყოველი მხრიდან გარს შემოგვერტყა. ჩვენ ვიწროვდებოდა ალმოვჩნდით.

ჭრილობებისაგან ღონემიხდილი ლეიტენანტი ამხ. მახალინი პირდაპირ ესროდა მაუზერს თავდამსხმელებს. თოფების სროლისა და გამუდმებული ყუმბარების გრიალში გაისმა მისი მგზნებარე მოწოდება:

—ამხანაგებო! დავიხოცნეთ, მაგრამ მტერს ნუ დავნებდებით! გაუმარჯოს **სტალინს!** გაუმარჯოს სამშობლოს!

საყვარელი ბელადის სახელით აღფრთოვანებულებმა, ჩვენ ხელჩართული ბრძოლა გავუმართეთ მტერს, ვესროდით ყუმბარებს, ვიგერიებდით თოფის კონდახებით. ჩემს წინ ეცემა სასიკვდილოდ გულგანგმირული საშა სავინიხი. ბალახზე გდია ვანია შმელევი, ვასია პოზდეევი.

იაპონელი ოფიცრები ამოღებული ხმლებით გვიტევდნენ თვითეულ ჩვენგანს და ცდილობდნენ ტყვედ წავეყვანეთ: აი ვხედავ მოჰქრის ჩემსკენ ერთერთი მათგანი, როგორც იქნა, გავარღვიეთ რკალი და თავდაცვის პოზიცია დავიკავეთ ბეზიმიანაიას მწვერვალის ქვემოთ 100 მეტრ მანძილზე. რკალიდან გამოსვლის მომენტში მე მეორე მძიმე ჭრილობა მივიღე ფეხში. კოსობოკოვი და ბიგუსი ხმლებით აჰკუწეს. ცოცხლადდარჩენილი ექვსი კაცი—ლესნიაკი, კობიაკოვი და სხვები — განაგრძობდნენ თავდაცვის ბაზის შენარჩუნებას მტრის განუწყვეტელ ცეცხლში და უკანასკნელ ვაზნებს ვარჯავდნენ. ამ დროს ჩვენ მოგვივიდა მაშველი ნაწილი—მესაზღვრეთა ჯგუფი სამშობლოს საზღვრების ამხ. ბიზოვცევის მეთაურობით და ლეიტენანტ ამხ. ლევჩენკოს ასეულმა. გოროკების ფერდობები ძლევამოსილ „ურას“ ძახილმა მოიცვა.

პანიკითმოცულმა გათავხედებულმა სამურაებმა, ვერ გაუძლეს ორ ცეცხლებურ იერიშს, უკან დაიხიეს და ჩვენს ტერიტორიაზე დასტოვეს მოკლულნი და დაჭრილნი. ბეზიმიანაიას მაღლობი კვლავ ჩვენს ხელში იყო.

პარტიამ და მთავრობამ მაღალი შეფასება მისცეს საბჭოთა 11 მესაზღვრის მიერ ჩადენილ გმირობას და ყველანი ორდენებით დააჯილდოეს. ლეიტენანტ მახალინს მიეკუთვნა საბჭოთა კავშირის გმირის სახელწოდება.

აჩვენებისები ხასანის ჭაბასთან ბრძოლაში

ხასანის ბრძოლებში არტილერისტებმა გვიჩვენეს ინიციატივისა და რთული თანამედროვე ბრძოლის ყველა ეტაპზე საარტილერიო ცეცხლის მარჯვედ წარმართვის ნიმუშები, გმირული მამაკაცობა სამშობლოსათვის ბრძოლაში.

დივიზიონის მეთაურმა ამხ. სემინმა გენერალური იერიშის გადამწყვეტ წუთებში ისე მოაწყო გადასვლა, რომ ვერც ძნელად გასაველემა ხრამებმა, ვერც ჭაობიანმა ადგილებმა ხელი ვერ შეუშალა დივიზიონს დროზე მისულიყო მოწინავე პოზიციებზე და პირდაპირი სროლით მოეგერიებინა იაპონიის ქვეითი ჯარის იერიშები. ბრძოლაში ამხ. სემინი მამაცობისა და გმირობის მაგალითს იძლეოდა. მტრის ულმობარების ცეცხლში იგი გამოაგორებდა ხოლმე ქვემეხებს ღია პოზიციაზე და თვითონ მარჯვე სროლით ანადგურებდა მოწინააღმდეგის რიგებს. ორდენოსანის ამხ. სემინის ბატარიების ერთი წუთითაც არ შეუწყვეტიათ კავშირი ქვეით ჯართან და დახმარებას უწევდნენ მას მტერზე საბოლოო გამარჯვების მოპოვებაში. მის მაგალითს ჰბაძავდნენ ლეიტენანტები — ორდენოსნები ამხ. ლაზარევი, ნაგორნი, ლებედევი, წითელარმიელები ამხ. კალასოვი, ნუნუ და სამშობლოს ასობით სხვა პატრიოტი.

გამოირკვა, რომ ასეულს, რომელსაც ამხ. ლაზარევი დახმარებას უწევდა საარტილერიო ცეცხლით, ერთხელ გარშემორტყმის საშიშროება მოელოდა. არტილერისტების დიდმა ოსტატობამ, რომელთაც ამხ. ლაზარევი ხელმძღვანელობდა, გეგმები ჩაუფუშა მოწინააღმდეგეს. სნაიპერთა ქვემეხებმა იაპონელთათვის მოულოდნელად გრიგალისებური მარჯვე სროლა აუტეხეს მათ და არ მისცეს საშუალება საბრძოლო წესით დაწყობილიყვნენ. იაპონელთა ერთ-ერთი დიდი ნაწილი განადგურებულ იქნა.

№ დივიზიონის მეთაურმა, სწორად მოაწყო რა დაკვირვება ბრძოლის ველზე, პირველმა აღმოაჩინა ჯარისკაცთა ეშელონი საჭურველთურთ. იაპონელებმა აჩქარებით იწყეს გადმოტვირთვა. მაგრამ ბატარეები უკვე მზად იყო სროლისათვის. როგორც კი იაპონელები მიუახლოვდნენ წინასწარ არჩეულ პუნქტს, მათ თავს დაატყდათ მთელი დივიზიონის მძლავრი ცენტრალიზებული ცეცხლი. დიდი ზარალი ნახეს საშუალებამ სნაიპერთა დივიზიონისაგან.

ორდენოსანმა ამხ. ლეიტენანტმა, რომელიც მოწინააღმდეგეს თვალყურს ადევნებდა ჩვენი ტანკების შეტევის დროს, შენიშნა, რომ იაპონელთა ორი ქვემეხი ემზადებოდა მათთვის სროლის ასატეხად. რათა თავიდან აეცილებინა მოწინააღმდეგის არტილერიის ცეცხლი, ამხ. ლეიტენანტმა ბრძანა გამოეგორებინათ ქვემეხი ღია პოზიციაზე და სროლა აუტეხა იაპონელებს. გაიმართა საარტილერიო დუელი, რომელმაც საშუალება მისცა ჩვენს ტანკებს გაენადგურებინათ მოწინააღმდეგის ქვემეხები.

ჩვენი არმიის არტილერისტები მოხერხებულად იყენებენ ახლა თავის ყოველდღიურ წვრთნაში ხასანის ტბის ბრძოლების გამოცდილებას.

ხასანის ტბის ბრძოლების მონაწილე, უფროსი ლეიტენანტი

ს. მოტირევი

პირველი ცალკე წითელდროშოვანი არმია,
5 აგვისტო.

(საკდესი).

ხასანის ტბასთან იაპონელთა განადგურების წლისთავისათვის. სურათზე: ლეიტენანტი ამხ. პლოტნიკოვი უთვალთვალებს იაპონიის ჯარების თავმოყრას ზაოზერნაიას რაიონში.

საკდესის ფოტოკორონიკა.

მუშურ-გლეხური წითელი არმიის ცენტრალურ მუზეუმში

ხასანის ამბების განყოფილება ყველაზე ახალია მუშურ-გლეხური წითელი არმიის ცენტრალურ მუზეუმში. არსებითად ეს ჯერჯერობით განყოფილება კი არ არის, არამედ კუთხეა. მაგრამ მისი ექსპონატები—ხასანის ბრძოლების ეს უტყვი მოწმენი — იპყრობენ მუზეუმის მრავალრიცხოვან მნახველთა უდიდეს ყურადღებას. ისინი კვლავ აღაღებენ ხსოვნაში წითელი არმიის გმირულ საქმეებს ხასანის ტბასთან.

მნახველები ათვალიერებენ ხასანის გმირებას—პრიმორიეს 1-ლი არმიის მებრძოლთა, მეთაურთა და პოლიტმუშაკთა სურათებს. აი მკაცრი და მამაცი სახე კორპუსის მეთაურის შტერნისა, რომელიც ხელმძღვანელობდა მოგერიების ბრძოლებს. აი სურათი დაღეწყარი ბოლშევიკი-კომისრის ი. ა. პოჯარსკისა. მას მტრის ცეცხლქვეშ მიჰყავდა მებრძოლები სიმაღლეზე ზაოზერნაიას საიერიშოდ. მისი მაგალითით აღფრთოვანებულმა მებრძოლებმა განდევნეს სამურაები სანგრებიდან და ტრანშეებიდან და გაჰყარეს საბჭოთა სოკიდან. მაგრამ მტრის ტყვიამ განგმირა უშიშარი კომისარი. ი. ა. პოჯარსკის სიკვდილის შემდეგ მიენიჭა საბჭოთა კავშირის გმირის სახელწოდება.

მეტყვიამფრქვეველ გოლიაოვი... იგი მშვიდად მოუშვებდა. ხოლმე გათავხედებულ სამურაებს ახლო მანძილზე და ტყვიამფრქვევის ქარიშხლისებური ცეცხლით ანადგურებდა მტრის რიგებს.

მათ გვერდით იმ ადამიანთა სურათებია, რომლებიც ხასანის ამბების შემდეგ ცნობილი გახდნენ მთელ ჩვენს ქვეყანაში. ესენი არიან საბჭოთა კავშირის გმირები ი. ფ. ჩერნოპაიტკო, პ. ფ. ტერეშკინი, ი. ნ. მოშლიაკი, ამ გამანადგურებელი თავდასხმების მონაწილე, რომელსაც ებრძოდა საბჭოთა ბავშვების ღრმა რწმენა წითელი არმიის ძლიერებისა და ძლეველობისადმი, გამოსვეიციის სიძულვილით დამპყრობელ სამურაებისადმი.

სოციალისტური შეჯიბრების მძლავრი ძალა აღფრთოვანებდა ხასანის გმირებს იაპონელ სამურაებთან საბრძოლველად მოწოდებაში, რომელიც გადამწყვეტ ბრძოლების წინ გაუგზავნეს თავის ამხანაგებს მე-32 დივიზიის მებრძოლებმა და მეთაურებმა, ნათქვამია:

„ამოცანის უკეთ შესრულებისათვის ვიწვევთ მე-40 მსროლელ დივიზიას სოციშეჯიბრებაში პირველობის მოსაპოვებლად სამურაის ჩექმით გაჭუჭყიანებულ საბჭოთა სოკაზე საბჭოთა დროშის აღმართვაში“.

გამოწვევა მიღებულ იქნა... შეჯიბრებაში პირველობისათვის ბრძოლა აორკეცებდა ძალებს თავიდან დამპყრობელების წინააღმდეგ ბრძოლაში. „სტალინის სახელით გულში მივდიოდით საბრძოლველად და ვიმარჯვებდით“,—ამბობენ თავიანთ გაზეთში „ნა ზაშჩიტუ როდინი“ გმირი პატრიოტები.

1938 წლის 7 აგვისტოს დილით სოკა ზაოზერნაია გაწმენდილი იქნა მტრებისაგან. მის მწვერვალზე აღმართეს წითელი დროშა, ხოლო 11 აგვისტოს საბჭოთა ტერიტორიიდან განდევნეს უკანასკნელი სამურაი.

„საიმპერატორო არმიის მამაცი ჯარისკაცები“ ძალიან სწრაფად გაიქცნენ. გარბოდნენ, როგორც იტყვიან ხოლმე, უკან მოუხედავად. მათ მრავალი ტროფეი დასტოვეს. ამ ტროფეების მცირე ნაწილი პრიმორიეს 1-ლი არმიის შტაბმა საჩუქრად გამოუგზავნა მუზეუმს.

აქვე ჰკიდია იაპონელთა სამხედრო ნაწილის იეროგლიფებით დასერილი დროშა. ამ დროშას მრავალი ნახვრეტი აქვს, რაც თვალსაჩინოდ მოწმობს წითელი არმიის მებრძოლთა სიმარჯვეს სროლაში.

ტყვიამფრქვევები, შაშხანები, ოფიცრის ხმალი, იაპონელი ჯარისკაცის მუზარადი. მინის ქვეშ აწყვია სხვა ტროფეებიც, — ცხარე ბრძოლების მოწმენი: იაპონური იარწინაღი ჩანთით, მსუბუქი ყუმბარმტყორცნი, ატრომატური დამბაჩა, „ნამბუ“, სავაზნე ჩანთები, „არისაკას“ შაშხანის ბიშტი...

მაგრამ მნახველები დიდხანს არ ჩერდებიან სამურაების სამხედრო ნაწილების ამ „ნეშტებთან“. ისინი კვლავ მიეპყრობენ თვალს ხალხისა და ლენინ-სტალინის პარტიის ერთგული შვილების — ხასანის გმირების სურათებს.

ნ. სერგეევი.

ხიშტით და ხელყუმბარებით

ჩვენ იერიში მივიტანეთ იაპონელთა პოზიციებზე ზაოზერნაიას მაღლობის სამხრეთ კალთებზე. სამურაები ჩასაფრებული იყვნენ სანგრებში და სანგრებს შორის გაყვანილ გვირაბებში. თოფისა და ტყვიამფრქვევის ცეცხლისათვის ისინი მიუწვდომელი იყვნენ, მაგრამ ჩვენს განკარგულებაში იყო „ჯიბის არტილერია“. იაპონიის სანგრებს თავს დაატყდა ჩვენი ხელყუმბარები. მათი აფეთქების გრიალში ჩვენამდე მოაღწია მტრების პანიკურმა ყვირილმა.

ჩვენ გავეშურეთ სანგრებისაკენ, რათა ხელჩართული ბრძოლით დაგვემთავრებინა სამურაების განადგურება. გადარჩენილი იაპონელები ამორბოდნენ სანგრებიდან და გაფთრებით იცავდნენ თავს. მე დავინახე როგორ უსწორდებოდა მათ ჩვენი წითელარმიელი ამხ. სოშკინი — იგი გარშემორტყმული იყო სამურაების ჯგუფით. ამხ. სოშკინი, რომელიც მოხერხებულად მოქმედებდა ხიშტით, იგერიებდა მტრების დარტყმას და მარჯვენით და მარცხნით ჰხოცავდა მათ.

ხელყუმბარებით და ხიშტით ჩვენ განვდევნეთ იაპონელები სანგრებიდან და დავხოცეთ ისინი. გავაგრძელეთ რა ახალი ხაზი, ჩვენ მოვემზადეთ მაღლობზე გადამწყვეტი იერიშის მისატანად და ეს მაღლობი იმავე დღეს ავიღეთ. თავდამსხმელები განდევნილ იქნენ საბჭოთა მიწა-წყლიდან.

ორდენოსანი კაპიტანი

ა. ლასკინი

პირველი ცალკე წითელდროშოვანი არმია, 5 აგვისტო.

(საკდესი).

კაპიტანი ი. მოშლიაკი საბჭოთა კავშირის გმირი

ხასანის ბრძოლების წლისთავი

1938 წლის ივლისის დამლევსა და აგვისტოს დასაწყისში წუხარი ოკეანეს საბჭოთა სანაპიროზე მოხდა ბრძოლა, რომელიც ერთერთი აველაზე მნიშვნელოვანი ბრძოლა იყო სამოქალაქო ომის დროიდან. იაპონელებმა სცადეს მოესინჯათ ნოდათ დაბლა და აქეთ-იქით გადაწითელი არმიის ძალები ხასანის ტბის რაიონში. შემოსევის ოპერაცია დაეკალა იაპონიის ჯარის ყველაზე შერჩეულ ნაწილებს, რომლებიც სპეციალურად იყვნენ გადაყვანილი საზღვართან. რამდენიმე დღის შემდეგ იაპონიის სარდლობა აგრძელებდა თავისი რჩეული პოლკების გადარჩენილ ნარჩენებს, ხოლო იაპონელი დიპლომატები სასწრაფოდ ეძებდნენ უკანდასახევ გზებს.

იაპონელები ყველანაირად ცდილობდნენ თავიანთი ავანტიურის სამარცხვინო ჩაშლა. ამ მიზნისათვის მათ მეტეოროლოგიაც კი გამოიყენეს: იაპონიის ნაწილებმა ზაოზერნაია დასტოვეს დიდი წვიმების გამო. და არა სხვა რაიმე მიზეზითო. მაგრამ მოჭორილმა ამბებმა ვერ დაჰფარეს ჭეშმარიტება. მსოფლიომ გაიგო და შეაფასა ძლიერება წითელი არმიისა, რომელმაც ხასანთან ბრძოლებში განუფანტა შარავანდედ სამურაების ამპარტავნულ ლეგენდას იაპონიის არმიის უძლეველობის შესახებ.

თუ როგორ მოხდა ეს, ყველაზე უკეთ ვიცით ჩვენ, ხასანის ბრძოლების მონაწილეებმა.

პოსიეტის რაიონი, რომელიც იაპონელებმა აირჩიეს დასარტყმელად, წარმოადგენს ვაკე ზოლს, რომელიც მიიმართება ჩვენი საოკეანო სანაპიროს გასწვრივ თითქმის თვით ულადივოსტოკამდე. ერთი მხრით ოკეანე, წვრილი ყურეებით დასერილი ნაპირებით, მეორე მხრით—ციხესიმაგრეების სახელგარი, რომელიც მისდევს სოპკების მწვერვალებს. სიმაღლეების ზაოზერნაიას და ბეზიმიანაიას დაპყრობა იაპონელებს განსაკუთრებით ხელსაყრელ მდგომარეობაში აყენებდა. სამხედრო ენით რომ ვთქვათ, ეს სიმაღლეები ბრძანებულობენ მთელ ამ არემარეს. იაპონელებს შეეძლოთ დიდ მანძილზე ცეცხლის ქვეშ ჰქონდათ ნოდათ დაბლა და აქეთ-იქით გადაჭიმული ვაკე, აგრეთვე ბუხტი პოსიეტი და სანაპირო ვლადივოსტოკის მიმართულებით. ამ სივრცეზე ჩვენი ჯარების მოძრაობა მეტად საშიში იყო. შემდეგ ხასანის ტბა ზაოზერნაიას ძირში და ტბის ჩრდილოეთის მხრიდან ჭაობი წარმოადგენდა ბუნებრივ დაბრკოლებას, რომელიც მეტად ართულებდა ჩვენი ქვეითი ჯარის მოქმედებას და იცავდა იაპონელებს ჩვენი ტანკების იერიშისაგან. მხოლოდ სამხრეთით ტბასა და სანაპირო მდინარის ტუმენ-ულას შუა რჩებოდა მიწის ვიწრო ზოლი. აქ შეეძლოთ გასვლა ტანკებსა და ქვეითი ჯარის. მაგრამ თავიანთ პოზიციებთან ამ ერთადერთი მისასვლელისაკენ იაპონელებმა მიმართეს უამრავი ტყვიამფრქვევისა და ქვემეხის ცეცხლი. ისინი ვარაუდობდნენ დაეწინაო ჩვენი ტანკებისა და ქვეითი ჯარისათვის მაშინვე, როგორც კი ჩვენ ვისარგებლებდით ამ გზით.

იაპონელები წინასწარ ზეიმობდნენ გამარჯვებას. პოზიციები, რომლებიც მათ დაიპყრეს ჩვენი მესაზღვრების მცირერიცხოვან ჯგუფებზე მოულოდნელი თავდასხმით, იდეალური იყვნენ თავდაცვისათვის. წინათ არასოდეს არ წვიმებია ასე სწრაფად. ჩვენ ვიცოდით, რომ სადღაც სოპკა ბეზიმიანაიაზე იბრძვიან მესაზღვრეები. ჩვენ მივეშურებოდით მათ დასახსნელად. ისინი თერთმეტნი იყვნენ, მტერი მათ რიცხობრივად ათჯერ სჭარბობდა. იმან, რაც ჩვენ დავინახეთ. როდესაც ბრძოლის ადგილს მივაღწიეთ, წარუშლელი შთაბეჭდილება დასტოვა.

თერთმეტი გმირი, რომელთა უმრავლესობა მძიმედ იყო დაჭრილი, უთანასწორო ბრძოლას აწარმოებდა. მათ უკან დახევა არც კი უფიქრიათ და მედგრად იგერიებდნენ შემოსეულ მრავალრიცხოვან მტერს.

ჩვენი მებრძოლები წინათ არ ყოფილან ბრძოლებში. მეც არა მქონია შემთხვევა ეყოფილიყავი ბრძოლაში. მაგრამ როდესაც გადავავლეთ თვალი ბრძოლის ველს, თვითეულმა ჩვენგანმა შეაფასა მესაზღვრეთა გმირობა და თვითეულმა ფიცი დასდო ებრძოლა მათსავით.

ჩვენი ათასეულის მებრძოლებმა ხელით გაიტანეს ბრძოლის ველიდან დაჭრილი მესაზღვრეები და მიიღეს მონაწილეობა იაპონელებთან ბრძოლებში.

ეს ბრძოლაც უთანასწორო იყო. იაპონელებმა სიმაღლე ბეზიმიანაიასაკენ დასძრეს ახალი ძალები. მათ დაგვიწინეს მრავალი ტყვიამფრქვევისა და არტილერიის ცეცხლი. მაგრამ ჩვენს რიგებში სულ მოკლე არავინ აღმოჩენილა. დაჭაბული ბრძოლის საათებში თვითეულმა ჩვენგანმა დააფასა ის დიდი მუშაობა, რომელსაც საზღვრებზე შორს ატარებდა ჩვენი ნაწილი.

ყველამ გაიგო, თუ რა უდიდეს როლს ასრულებს ბრძოლაში სიმარჯვე, სიმშვიდე და სიდინჯე. ჩვენში აღმოჩნდა მრავალი საუკეთესო მსროლელი, სნაიპერი. ისინი მშვიდად ეძებდნენ მიზანს და მწყობრიდან გამოჰყავდათ სამურაი ოფიცრები და მეტყვიამფრქვეველები.

ახლა, როდესაც ვცდილობ აღვდგინო ხსოვნაში იმ დღეების ამბავი, ჩემს თვალწინ დგებიან შესანიშნავი მებრძოლი ამხანაგები, საბჭოთა ხალხის ღირსეული შვილები. ბევრი დაჭრილი იყო, მაგრამ არავინ მისცა თავის თავს უფლება დაეტრვებინა ბრძოლის ველი. მახსოვს მეტყვიამფრქვეველ კოტელნიკოვი. იგი მძიმედ დაიჭრა ფეხში და ხელში.

— კოტელნიკოვ, წადი, ძმაო, სამედიცინო პუნქტზე,— უთხრა მას მეთაურმა.

— არა, ამხანაგო როზოდეევ, მე ჯერ კიდევ შემიძლიან ბრძოლა!— უპასუხა მებრძოლმა.

ჩვენი სახელოვანი მეტყვიამფრქვევე, რომელსაც არ შეეძლო ფეხზე წამომდგარიყო, მიცოცავდა სოპკის ქვიან თხემზე და განსაკუთრებით ზუსტი ცეცხლით ცოტა ხანს როდი აყენებდა იაპონელებს.

კარგად მახსოვს მეორე გმირიც— შუსტროვი. ის ჩემი უახლოესი მეგობარი იყო. შუსტროვი მიუძღვოდა შეტევაზე გადასულ ასეულს. ბრძოლაში იგი არ ჰკარგავდა სიდინჯეს, მისი სიმშვიდე, სიტკბოება ამხნევებდა მებრძოლებს. ბრძოლის უდიდესი დაძაბულობის წუთებში იგი თვითონ ესროდა ტყვიამფრქვევს და უკუაგდებდა იაპონელთა ზღვრ რიგებს. მტრის ტყვიამ განგმირა შუსტროვის პატიოსანი ბოლშევიკური გული.

ფრონტზე იყვნენ ათასობით გმირები — მებრძოლნი, მეთაურნი, პოლიტმუშაკები. მტრის ხელი შეახო საბჭოთა ადამიანების გულის ყველაზე ძვირფას და ნაზ სიმებს. მან გაბედა ხელი შეეხო ჩვენი სამშობლოს საზღვრებისათვის. დ მან საკადრისი პასუხი მიიღო.

კომუნისტები და უპარტიოები მხარდამხარ იბრძოდნენ. ათასობით მებრძოლებს, ერთი ნებისყოფით გაერთიანებულებს, ჰქონდათ ირთი სისწრაფება—ჯუკა ესწავლებინათ გათავხედებულ სამურაებისათვის. მხარეულები, მეკავშირეები, შტაბების მუშაკები სთხოვდნენ მეთაურებს ნება დაერთოთ მათთვის მონაწილეობა მიეღოთ ბრძოლაში. ისინი იღებდნენ მოკლული და დაჭრილი ამხანაგების მაშხანებს და მიდიოდნენ მოწინავე პოზიციებზე.

ხასანთან მოგერიებითი ბრძოლების სული და გული იყვნენ კომუნისტები და კომკავშირელები. ისინი თავგანწირვით იბრძოდნენ, მიჰყავდათ მებრძოლნი წინ და უჩვენებდნენ მათ შეტევაში და თავდაცვაში სიმტკიცისა და უშიშრობის ნიმუშებს. სიმაღლე ზაოზერნაიას საიერიშოდ ჩვენ მივდიოდით ერთანანი ბოლშევიკური კოლექტივით. მტრისადმი სიძულვილი დუღდა ჩვენს გულში.

ჩვენც გვქონდა დანაკარგები. დაზარალდნენ ჩვენი საბოლო პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციებიც. მაგრამ მათი რიგები არ შეიხელებულა. მე მახსოვს ჩემი პოლკის უპარტიო ამხანაგები— მებრძოლები და მეთაურები. ისინი სარგებლობდნენ წუთიერი შესვენებებით, როდესაც მტრის ცეცხლი სუსტდებოდა, მოკოცდებოდნენ ჩემთან, რომ გადმოეცათ ბრძოლაში საჩქაროდ დაწერილი ზეპირი თხოვნები, განცხადებები პარტიისა და კომკავშირის რიგებში მიღების შესახებ. მე ვაწყობდი განცხადებებს ჩემს საველე ჩანთაში. სამწუხაროდ, მაშინ ეს ჩანთა სადღაც დარჩა საველე ჰოსპიტალში და მე არ შემიძლიან მოვიყვანო აქ მრავალი შესანიშნავი დოკუმენტი, რომელიც მივიღე იმ დღეებში.

ისინი დაწერილი იყო ლაკონიური სამხედრო ენით.

„თუ ბრძოლაში მომკლავენ, გთხოვთ ჩამთვალოთ კომუნისტად“, —სწერდა ერთი მებრძოლი.

„ვიბრძოლებ ჩვენი სამშობლოს მტრებთან, როგორც შეჰფერის ბოლშევიკს, გთხოვთ მიმიღოთ პარტიაში“,—სწერდა მეორე ამხანაგი.

მე ვუპასუხებდი ამხანაგებს:

— გთელით საბჭოთა ხალხის ერთგულ შვილებად, ბოლშევიკური პარტიის ღირსად...

ბევრი განცხადება შედიოდა ნაწილის კომკავშირულ ბიუროში.

მძაფრი ბრძოლების შემდეგ ჩვენ დავითვალეთ კომუნისტები და კომკავშირელები. პარტიისა და კომკავშირის ძალები გაიზარდნენ. მოვიდა კარგი შევსება, უსაზღვრო გამბედაობის ადამიანები, რომლებიც მზად არიან სიცოცხლე შესწირონ ჩვენი სამშობლოს მტრების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

ხასანის ტბასთან ბრძოლებში განსაკუთრებით მკაფიოდ იჩინა თავი მუშურ-გლეხური წითელი არმიისათვის დამახასიათებელმა თვისებებმა: მისმა დაუშრეტელმა შეტევითმა გაჭანებამ, მისწრაფებამ რადაც არ უნდა დაჯდეს მოსპოს მტერი ცეცხლით ან ხელჩართულ ბრძოლაში, მებრძოლების, მეთაურების, პოლიტმუშაკების განსაკუთრებულმა სიმამაცემ.

იმ დღეებში ბრძოლებში მტრებმა დაინახეს ახალი ტიპის არმია, რომელთანაც ეჭნებათ საქმე ფაშისტ-აგრესორებს, თუ ისინი გაბედავენ საბჭოთა მიწა-წყალზე თავდასხმას.

მას შემდეგ გავიდა წელიწადი. წელიწადი ჩვენი არმიის ცხოვრებაში პატარა ვადა როდია. გაიზარდა ჩვენი ქვეითი ნაწილების საბრძოლო ხელოვნება, კიდევ უფრო სწრაფი გახდა ჩვენი ტანკისტების სასწავლო იერიშები. არტილერისტები ზედმიწევნით დაეუფლნენ თავის სპეციალობას და მათი ცეცხლი უფრო ძლიერი და ზუსტი გახდა. დიდ წარმატებებს მიაღწიეს სამხედრო-საჰაერო ესკადრილიებმა და წითელი სამხედრო-საზღვაო ფლოტის საბრძოლო გემებმა.

სსრ კავშირის შეიარაღებულ ძალთა ამ მზარდ ძლიერებას გრძნობენ ჩვენი მტრები. ისინი გრძნობენ და ესმით, რომ მთელ მსოფლიოში არის მხოლოდ ერთადერთი არმია—სოციალისტური სახელმწიფოს არმია, რომელიც დაამსხვრევს მტრების მუხანათურ ზრახვებს, თუ ისინი დაიძრებიან ჩვენი საზღვრებისაკენ სამურაების ბილიკით. ამ ბილიკზე უკვე არაერთხელ დამარცხდნენ პოსიეტის რაიონის სოპკებშიც, მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკის ველებზეც იაპონიის რჩეული პოლკები.

საჭირო არ არის წინასწარმეტყველი იყო, რომ დასავლეთისა და აღმოსავლეთის ფაშისტებს უწინასწარმეტყველო მათი აგრესიული ავანტიურების ბოლო. ამ დრომდე უგზულებელყოფდით რა უხერხულობას ბრძოლის ტაქტიკის თვალსაზრისით, ჩვენ ვიბრძოდით ჩვენს მიწა-წყალზე და არ ვეგებოდით ომის პროვოკატორთა ანკესზე, არ ვიჭრებოდით სხვის მიწა-წყალზე. მაგრამ საბჭოთა ხალხს აქვს მოთმინების საზღვარი. და ხასანთან ბრძოლები იაპონელებს „კვირტებად“ მოეჩვენებათ, როდესაც ისინი თავიანთი თავდაცვის პროვოკაციებით აიძულებენ ჩვენს არმიას იბრძოლოს ჩვენი მოწინააღმდეგების ტერიტორიაზე. მაშინ იაპონელები გაიგებენ, რას ნიშნავს ის „ნაყოფი“, რომელზედაც ლაპარაკობდა ჩვენი სახკომი ამხანაგი ვოროშილოვი. და მაშინ სამურაებს მათი „დალოცვილი“ ცა მტკაველის ოდენა მოეჩვენებათ. ხოლო მიწაზე საბჭოთა ქვეითი ჯარი, ტანკები და არტილერია გასაქანს აღარ მისცემენ გათავხედებულ მეომრებს.

«ՄԱՐԴԱՀԱՐԻ ԱՐՁԱԳԱՆՔԸ»

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԻ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ՆԱԽԱԳԾԻ ՇՈՒՐՋ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ, 4 ՀՈՒԼԻՍԻ (ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆ). Հոկտեմբերյան հեղափոխության 71-ամյակի նախօրեին Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախաձեռնությամբ հանրապետության մարդասիրական հաստատությունների, մշակույթի, կրթության, գիտության, առողջապահության, սպորտի, ինչպես նաև ստեղծագործական միությունների ներկայացուցիչների հետ տեղի է ունեցել հանդիպում:

Հանդիպմանը մասնակցել են Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության անդամներ, Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի պատգամավորներ, Հայկական ԽՍՀ Նախարարների խորհրդի անդամներ, հանրապետության կուսակցական, խորհրդային, տնտեսական, արհմիութենական և կոմերիտական կազմակերպությունների ղեկավարներ, հայտնի գիտնականներ, մշակույթի, կրթության, առողջապահության, սպորտի, ստեղծագործական միությունների ղեկավարներ, ինչպես նաև ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի պատգամավորներ:

Հանդիպմանը մասնակցում էր ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախագահ Անդրեյ Գրոմիկոն:

Հանդիպումը վարում էր Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախագահ Վազգեն Մանուկյանը:

Հանդիպման մասնակիցները ողջունեցին ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախագահ Անդրեյ Գրոմիկոյի ժամանումը Հայաստան:

Ելույթ ունեցան Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության նախագահ Վազգեն Մանուկյանը, Հայկական ԽՍՀ Նախարարների խորհրդի նախագահ Վարդան Բեգլարյանը, Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության անդամ, Հայկական ԽՍՀ Գիտությունների ակադեմիայի նախագահ Ռաֆայել Մովսիսյանը, Հայկական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության անդամ, Հայկական ԽՍՀ Գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոս-քարտուղար Ռուբեն Մելիք-Ադամ